

La justícia a cops de cor no és justícia

Un desgraciat cas d'assassinat ha posat sobre la taula el tema de les mesures de justícia que s'apliquen en aquests casos. La tendència, com sol passar en aquests casos, és al reduccionisme simplista, a les mesures dràstiques i suposadament disuasives. Malament, però, si forcem una legislació a cop calent. El codi de Hammurabi fa anys que ha quedat obsolet, i la justícia del Far West també.

Cal comprendre la ràbia, el dolor i la impotència d'aquell a qui han matat un familiar o un amic. Tot el suport emocional que calgui, doncs.

Però més enllà d'això, la persona que es troba en aquest trasbals queda en certa manera deslegitimada com generador de solucions. Pot argumentar i exigir, hi té tot el dret, i ningú no gosarà impedir-li-ho; però el deure del legislador és de mirar-se les coses amb equanimitat i des de la distància. La justícia a cops de cor no és justícia.

A cap legislació com cal no es pot ésser alhora jutge i part. I ésser part no vol dir només ésser un afectat directe, sinó vinculat d'alguna manera, social, econòmica o afectiva amb l'afectat. En aquests casos el deure del jutge és d'inhibir-se. Això ha de valdre igual per al legislador.

Una de les distorsions més greus de la política espanyola és que les associacions de víctimes del terrorisme hagin pretès erigir-se en avaladores de les mesures legislatives o gubernamentals de diàleg; això és una distorsió greu, que avui condueix a entrebancs i demà conduirà a decepcions.

Sovint es diu que els polítics trepitgen poc el carrer i s'estan massa al despatx. No és, però, qüestió de passejar-se, sinó de dialogar molt, amb tothom que tingui alguna cosa seriosa a dir, especialment si d'una manera feaent representa un col·lectiu amb uns determinats problemes o interessos. I això difícilment es fa al carrer; una certa distància és necessària.

Tota mena de víctimes - i d'associacions de víctimes - de tal o tal cosa han d'entendre que, més enllà de les seves opinions, ha de prevaler la prudència i la consideració de l'eficàcia i de l'eficiència de les mesures en relació al bé comú.